

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited

Kostjad: Skykick UK Limited, Skykick Inc

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELi kaubamärgi või liikmesriigis registreeritud riigisisese kaubamärgi võib tunnistada täielikult või osaliselt kehtetuks selle alusel, et kõik või mõned kaupade ja teenuste nimetused ei ole piisavalt selged ja täpsed, et võimaldada pädeval asutusel ja kolmandal isikul pelgalt nende mõistete alusel teha kindlaks kaubamärgist tuleneva kaitse ulatus?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas selline nimetus nagu „arvutitarkvara“ on liiga üldine ja hõlmab liiga erinevaid kaupu, et olla kooskõlas kaubamärgi päritolu tähistamise ülesandega ning olla piisavalt selge ja täpne, et võimaldada pädeval asutusel ja kolmandal isikul pelgalt selle mõiste alusel teha kindlaks kaubamärgist tuleneva kaitse ulatus?
3. Kas on tegemist pahausksusega, kui kaubamärgi registreerimist taotletakse ilma kavatsuseta seda seoses loetletud kaupade või teenustega kasutada?
4. Kui kolmandale küsimusele vastatakse jaatavalt, siis kas saab järeldada, et taotleja esitas taotluse osaliselt heauskselt ja osaliselt pahauskselt, kui ja niivõrd kui tal oli kavatsus kasutada seda kaubamärki seoses osade loetletud kaupade või teenustega, mitte aga seoses ülejäänud loetletud kaupade või teenustega?
5. Kas Ühendkuningriigi 1994. aasta kaubamärgiseaduse artikli 32 lõige 3 on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2015/2436/EL⁽¹⁾ ja selle eellastega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/2436 kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2015, L 336, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 8. juunil 2018 – Deutsche Lufthansa AG versus Land Berlin

(Kohtuasi C-379/18)

(2018/C 276/37)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Deutsche Lufthansa AG

Vastustaja: Land Berlin

Teised menetlusosalised: Berliner Flughafen Gesellschaft mbH;

Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Eelotsuse küsimused

1. Kas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt tuleb lennujaama juhtorgani kehtestatud lennujaamatasude süsteem esitada sõltumatule järelevalveasutusele heakskiitmiseks, ilma et lennujaama juhtorganil ja lennujaama kasutajal keelataks kehtestada järelevalveasutuse poolt heaks kiidetust erinevat tasumäära, on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2009. aasta direktiiviga 2009/12/EÜ⁽¹⁾ lennujaamatasude kohta (ELT 2009, L 70, lk 11), eelkõige selle artikliga 3, artikli 6 lõigetega 3–5 ning artikli 11 lõigetega 1 ja 7?
2. Kas nimetatud direktiiviga on kooskõlas liikmesriigi õiguse selline tõlgendus, mille kohaselt on lennujaama kasutajal keelatud vaidlustada sõltumatu järelevalveasutuse heakskiitu lennujaamatasude süsteemile, aga ta saab esitada hagi lennujaama juhtorgani vastu, tuginedes sellele, et lennujaamatasude süsteemiga kehtestatud tasumäär ei ole õiglane?

⁽¹⁾ ELT 2009 L 70, lk 11.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court of Justice, Family Division (England and Wales)
(Ühendkuningriik) 14. juunil 2018 – UD versus XB**

(Kohtuasi C-393/18)

(2018/C 276/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: UD

Kostja: XB

Eelotsuse küsimused

1. Kas lapse füüsiline kohalolu mingis riigis on [määruse nr 2201/2003⁽¹⁾] artikli 8 tähenduses hariliku viibimiskoha oluline tingimus?
2. Kui mõlemad vanemad on vanemliku vastutuse kandjad, siis kas asjaolu, et isa on ema meelitanud teise riiki ja hoiab teda seal sunni- või muu õigusvastase meetodiga kinni, mistõttu ema on olnud sunnitud oma lapse seal sünnitama, mõjutab vastust esimesele küsimusele, kui sellises olukorras võib tegemist olla ema ja/või lapse inimõiguste rikkumisega 1950. aasta Euroopa inimõiguste konventsiooni artiklite 3 ja 5 või muus tähenduses?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000 (ELT 2003, L 338, lk 1; ELT eriväljaanne 19/06, lk 243).